

✿ HANDEN IN DE AARDE. ✿ ONTMOETEN IN DE BUURTTUIN.

"Wie wil deze gratis worm?"

Kinderen van Jenaplanschool De Buizerd zorgen voor hun eigen tuintje en ontdekken, ruiken en proeven wat de natuur te bieden heeft.

"Ik had vroeger ook een volkstuin. Al deze planten ken ik nog."

Bewoners van zorgcentrum Hof van de Elst komen maandelijks een buitenactiviteit doen samen met de schoolkinderen. Twee generaties in één tuin.

BUURTTUIN BUIZERDSTRAAT

Een plek om te groeien, te oogsten, te ontmoeten en je burennegen te komen. Een plek in Wijchen Noord waar iedereen welkom is!

VAN KAAL GRASVELD NAAR BRUISENDE BUURTTUIN

Anne van Antwerpen (projectleider en beheerder) keek al jaren naar het grasveld aan de Buizerdstraat. "Het was kijkgroen," zegt ze. "Er lagen prachtige parken in de buurt, maar je zag er nooit iemand." Samen met moestuincoach Lindy van Wieringen maakte ze er een plek van die wél leeft. De openbare tuin is er nu voor buurtbewoners en kinderen. Naast dat er naar hartenlust getuinierd wordt, is de tuin er vooral om de buurt te verbinden en elkaar te ontmoeten.

"De tuin is niet het doel. Het is een middel om mensen te bereiken en bij elkaar te brengen."

Door de hulp van veel partners en sponsors (o.a. de Wijkvereniging, Leefbaarheidsgroep Wijchen-Noord, BSO Struin, Wijchen Gezond, MeerVoormekaar, Vluchtelingenwerk, Jenaplanschool De Buizerd, zorgcentrum Hof van de Elst, en Gemeente Wijchen) is de Buurttuin nu een bruisende plek waar vriendschappen ontstaan en mensen naar elkaar omkijken. Zoals een buurttuinster zei: "Het is net moestuintherapie: even tot rust komen en 'quality time' buiten met de kinderen."

De tuin blijft groeien en verbinden: de buiten-BSO legde een struinp pad aan en de gemeente Wijchen zorgt voor nieuwe poortjes die ook toegankelijk zijn voor rolstoelen. Via Vluchtelingenwerk en MeerVoormekaar helpen Syrische buurtbewoners mee met het tuinonderhoud. Tuinwerk is een perfecte gelegenheid voor een praatje en het leren van de taal. "Je ziet dat er veel connecties ontstaan," zegt Anne. "Mensen die elkaar hier ontmoeten, gaan bijvoorbeeld ook samen lunchen of wandelen."

LEREN MET HANDEN ÉN ZINTUIGEN

Elke twee weken geeft Lindy les aan alle klassen van de school. De kleuters hebben hun eigen aardbeienbak. De kinderen uit de middenbouw delen met z'n tweeën een tuintje. De bovenbouw werkt met kruiden en microscopen. Ook is er tijd voor natuurspeurtochten en groente-spelletjes.

Lindy schrijft leuke uitspraken van de kinderen trouw op. Ze heeft een heel schriftje vol, zoals het kind dat tuinkers voor het eerst proefde: "Het smaakt als gras, maar dan met een pepersmaakje!" Of de kleuter die juichend een worm omhooghield: "Wie wil deze gratis worm?" En als ze aan het einde van het seizoen wraps maken met groenten uit hun eigen tuintje, op een kleedje in de zon, dan is het gewoon feest. "Juf, groente uit eigen tuin smaakt echt het lekkerst!"

De kinderen zijn trots op hun eigen tuintjes en komen zelfs na school nog water geven. Wat ze er allemaal van leren? Lindy zegt het zo:

"In de moestuin leren kinderen met hun handen én al hun zintuigen. Ze voelen de aarde, ruiken kruiden, zien alles groeien en proeven hun oogst. Zo ontdekken ze hoe de natuur werkt, waar ons eten vandaan komt, leren ze nieuwe woorden en ontwikkelen ze ruimtelijk inzicht. Zelf gezonde voeding laten groeien is iets waar ze hun hele leven plezier van hebben."

JONG EN OUD SAMEN

Veel verschillende mensen, van verschillende generaties genieten in de Buurttuin. Zo zijn er jongeren uit de buurt die regelmatig op de bankjes in de tuin hangen. Anne zegt: "we maken een praatje met ze en houden zo eigenlijk meteen een oogje in het zeil. Bovendien horen de jongeren er zo ook gewoon bij: de tuin is echt van iedereen."

Bewoners van zorgcentrum Hof van de Elst komen één keer per maand naar de tuin als de kinderen ook les hebben. Ze doen samen activiteiten, zoals zaairolletjes maken of soep koken op open vuur. Kinderen vertellen graag aan de ouderen waar ze mee bezig zijn. Lindy vroeg de kinderen eens een kaartje te schrijven voor iemand die zich soms alleen voelt. Wat ze terugkreeg was bijzonder en puur:

**"Ik wens je een regenboog toe".
"Weet dat je heel bijzonder bent."**

Anne vertelt over een mevrouw met dementie die binnenkwam en viooltjes begon te poten. "Ze was eigenlijk niet meer zo goed bij. Maar ineens kon ze vertellen welke planten er in haar vroegere volkstuin stonden, dat zat er nog gewoon in. De begeleider stond erbij en dacht: waar komt dit vandaan?"

De tuin is openbaar en altijd toegankelijk voor iedereen.

Je hoeft je nergens aan te melden: loop gewoon binnen, zeg hoi en kom gezellig kijken of helpen!

